

[Tholstrup.]

fordi de fire gamle partier har stemt nogenlunde ens for alle lovforslag; det er kun de sidste 2-3 måneder, man har set nogen eskapisme fra dette samarbejde. Jeg er altså meget skuffet over det store liberalistiske partis stilling til dette lovforslag.

Med hensyn til det mellemstore liberalistiske parti er vi lige så dårligt stillet. Det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde, at ved dette lovforslag opnår man ikke nogen socialisering, for staten bliver ikke ejer af nogen ting her, og det er jo det, der ligger i den socialistiske tanke. Ja, det er nok rigtigt. Men de private pengeinstitutter, som skulle finansiere sådanne foretagender, bliver tappet for penge til skatter, for at staten kan stå som långiver.

Hvis vi ikke havde den slags statsfinansiering og dermed så høje skatter, ville bankerne have flere penge at låne ud til den lille skibsfart. Men staten bliver altså kreditor, ja storkreditor, ikke alene i småskibe, men i en lang række virksomheder, som får statslån, og det er jo et skridt på vej til overtagelsen.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann talte endvidere om konkurrencedygtigheden; men også her må man spørge ham: hvorfor ikke hjælpe skibsfarten til at blive konkurrencedygtig ved at bringe prisniveauet ned?

Det må betragtes som umuligt ved hjælp af dette lovforslag at vise fuld retfærdighed ved tildeling af sådanne lån. Hvem skal embedsmændene sige ja til, og hvem skal de sige nej til? Alene denne usikkerhed er uheldig. Nu er det jo ikke sådan, at der bliver flere penge til udlån gennem statsfinansieringen, tværtimod går der en hel del tabt ved, at pengene først skal opkræves som skatter. Stort set må andre af landets borgere give afkald på 3 kr., for at staten kan blive i stand til at udlåne eller give 2 kr. til de få udvalgte. Regeringen og med den dens støtteparti, det radikale venstre, skulle hellere se det som deres opgave at værne kronens købekraft og dermed genskabe spareviljen, således at banker og sparekasser igen kan indtage deres naturlige plads i erhvervslivets finansiering. Vi må bort fra denne socialisering af erhvervslivets finansiering; den er alt for dyr for alle parter. Private pengeinstitutter kan gøre

det langt billigere og langt mere samvittighedsfuldt, idet de kun vil lægge rent økonomiske betragtninger til grund ved tildeling af lån. Skal vi have vort omkostningsniveau ned, må vi også have skatterne ned. Det kan bl. a. ske ved at standse skatteopkrævning af midler til denne statsfinansiering.

Vi er med andre ord modstandere af denne socialistiske planøkonomi, og jeg vil tilføje, at man ved at stemme imod den slags forslag vil gøre det muligt at sætte skatterne ned; jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod lovforslaget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres bidrag til forhandlingen her i dag.

Til det ærede medlem hr. Gideon vil jeg sige, at det, der her er tale om, er jo ikke, at vi begynder på noget nyt; der er tale om en videreførelse af en bestående lovgivning. Det ærede medlem antydede, at når lovforslaget kom frem på dette tidspunkt, skulle det hænge sammen med den valg-situation, vi står over for. Dertil kan jeg svare, at den hidtil gældende lov var givet for tre år, og den stammer fra 1954, så det er en ganske naturlig ting, at lovforslaget netop fremsættes nu. Jeg forstod imidlertid på det ærede medlem, at han var villig til forhandling og gerne ville give lovforslaget en velvillig behandling, og det takker jeg for.

Det ærede medlem hr. Foss mente, at jeg skulle være ligeglad med det konservative folkeparti. Det var dog en ejendommelig opfattelse. Jeg er yderst interesseret i — naturligvis — hvad det konservative folkeparti mener. Jeg har jo, som det ærede medlem også selv var inde på, konstateret, at de her lidt sent er kommet til den opfattelse, at netop denne form for lovgivning kunne føre direkte ind i socialisering.

Det er jo ganske pudsigt, når man tager i betragtning, at i 1954 — altså i denne regerings funktionsperiode — udtalte formanden for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, at han håbede, at man af det, han sagde, ville forstå, at hans gruppe så med velvilje, med sympati og med forståelse på de tanker, der var nedfældet i det dengang foreliggende